

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเรื่อง เรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสรุปผลการวิจัยและวิธีการดำเนินการวิจัย ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อหาประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่พัฒนาขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน
แนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ประกอบด้วย

1. ประชากรที่ใช้ในขั้นตอนการวิจัยเชิงสำรวจ ได้แก่ครูในโรงเรียนสังกัด
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประจำปีการศึกษา 2559
จำนวน 4,834 คน จากโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 20 จังหวัด

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในขั้นตอนการวิจัยเชิงสำรวจ ได้แก่ครูในโรงเรียนสังกัด
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประจำปีการศึกษา 2559
จำนวน 361 คน จากโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 10 จังหวัด ในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตาราง
ของ Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 หน้า 43)

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัด
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือครั้งนี้ เป็นการศึกษาและพัฒนา
(Research and Development) ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยทั้งหมด 3 ระยะ
และมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 6 ขั้นตอน ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของการพัฒนา
โดยแบ่งออกเป็น 2 ชั้น คือ

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร
จัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือของไทยและต่างประเทศ กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาองค์ประกอบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่
โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยการสัมภาษณ์

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง หลังจากนั้นสร้างแบบสอบถามรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทำการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อสำรวจสภาพปัญหาปัจจุบัน

วิธีดำเนินการวิจัยระยะที่ 2 การยกร่างและปรับปรุงรูปแบบ

ขั้นตอนที่ 3 ทำการร่างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นำข้อมูลที่ได้จากระยะที่ 1 มาเป็นกรอบแนวทางในการร่างรูปแบบ และทำการตรวจสอบร่างรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน เพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบและข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและจัดทำคู่มือเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขั้นตอนที่ 4 สร้างรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และคู่มือการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ทั้ง 6 ด้าน

วิธีดำเนินการวิจัยระยะที่ 3 การจัดสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group Discussion)

ขั้นตอนที่ 5 นำประเด็นสำคัญที่ได้จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 9 ท่านในขั้นตอนที่ 4 มาปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นจัดการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) เพื่อยืนยันรูปแบบ

ขั้นตอนที่ 6 สรุปผลรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แล้วนำมาเขียนรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งนี้ พบว่า

1. องค์ประกอบของการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมี 6 องค์ประกอบ คือ ด้านการกำหนดระเบียบปฏิบัติในชั้นเรียน ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการจัดบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้านการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ ด้านการออกแบบการเรียนรู้และนวัตกรรมการจัดห้องเรียน

2. รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีองค์ประกอบของรูปแบบ คือ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการของรูปแบบ การวัดและประเมินผล ส่วนกระบวนการของรูปแบบ มี 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาคู่มือโรงเรียนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบ จำนวน 1 วัน ระยะที่ 2 การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2 วัน โดยกำหนดเป็นกิจกรรม ดังนี้ 1) กิจกรรมสร้างปฏิสัมพันธ์ก่อนประชุมเชิงปฏิบัติการ 2) ประเมินการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 6 ด้าน คือ ด้านการกำหนดระเบียบปฏิบัติในชั้นเรียน ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ดีในห้องเรียน ด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้านการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ และด้านการออกแบบการเรียนรู้และนวัตกรรมการจัดห้องเรียนก่อนการประชุมเชิงปฏิบัติการ 3) อบรมเชิงปฏิบัติการในห้องประชุมใช้ระยะเวลาจำนวน 2 วัน ระยะที่ 3 การฝึกปฏิบัติการ เป็นกิจกรรมการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่รายสัปดาห์ จำนวน 6 สัปดาห์ ครั้งละ 3 ชั่วโมง เป็นเวลา 126 ชั่วโมง โดยใช้เอกสารการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีทั้งหมด จำนวน 6 ชุด คือ ชุดที่ 1 การกำหนดระเบียบปฏิบัติในชั้นเรียน ชุดที่ 2 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ชุดที่ 3 ด้านการจัดบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ชุดที่ 4 การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ชุดที่ 5 การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ ชุดที่ 6 การออกแบบการเรียนรู้และนวัตกรรมการจัดห้องเรียน

ใช้การบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ในระยะที่ 3 ระยะที่ 4 การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล เป็นระยะการติดตามผลการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โดยทำแบบประเมินการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ หลังสิ้นสุด 2 สัปดาห์ หลังการทดลอง

3. ประสิทธิภาพผลของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่

โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 ความเหมาะสมของคู่มือการใช้ รูปแบบการบริหาร

จัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า คู่มือการใช้ รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ($\bar{X} = 4.80$) ด้านหลักการของรูปแบบ ($\bar{X} = 4.70$) ด้านเนื้อหาของรูปแบบ ($\bar{X} = 4.70$) ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.60$) และด้านกระบวนการของรูปแบบ ($\bar{X} = 4.50$) โดยความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการกำหนดระเบียบปฏิบัติในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.48$) ด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ($\bar{X} = 4.40$) ด้านการออกแบบการเรียนรู้และนวัตกรรมชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.38$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือด้านการสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ด้านการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ และด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 4.37$)

3.2 ผลการยืนยันความเหมาะสมของคู่มือการใช้ รูปแบบการ

บริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการประเมินของผู้เชี่ยวชาญในการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) พบว่า คู่มือการใช้ รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านความเป็นประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความ

เหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ($\bar{X} = 4.22$) กระบวนการของรูปแบบ ($\bar{X} = 4.11$) หลักการของรูปแบบ ($\bar{X} = 4.00$) และด้านที่มีค่าเท่ากันคือ เนื้อหาของรูปแบบ และการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.89$)

ในส่วนความเป็นไปได้ของคู่มือการใช้ ผลการประเมิน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ หลักการของรูปแบบ ($\bar{X} = 4.44$) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ($\bar{X} = 4.33$) กระบวนการของรูปแบบ ($\bar{X} = 4.33$) เนื้อหาของรูปแบบ ($\bar{X} = 4.11$) และการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.89$)

ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการประเมินของผู้เชี่ยวชาญในการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านความเป็นประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 4.06$) การกำหนดกฎระเบียบปฏิบัติในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.02$) การสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.00$) การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ($\bar{X} = 4.00$) การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ ($\bar{X} = 3.96$) และการออกแบบการเรียนรู้และนวัตกรรมการจัดห้องเรียน ($\bar{X} = 3.80$)

ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 4.19$) การสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.11$) ด้านที่มีค่าเท่ากันคือ การกำหนดกฎระเบียบปฏิบัติในชั้นเรียน และการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ ($\bar{X} = 4.09$) การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ($\bar{X} = 4.07$) และการออกแบบการเรียนรู้และนวัตกรรมการจัดห้องเรียน ($\bar{X} = 4.02$)

จากประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สรุปได้ว่า รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อครู สามารถนำคู่มือไปใช้

ฝึกปฏิบัติในโรงเรียนของตนเองและมีความเป็นไปได้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง
ในหน่วยงานของตนเองอย่างเหมาะสมและบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียน
สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบประเด็นที่ควรนำ
มาอภิปราย ดังนี้

1. องค์ประกอบของการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่

โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
มี 6 องค์ประกอบ คือ การกำหนดระเบียบปฏิบัติในชั้นเรียน การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญ การจัดบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การ
จัดทำข้อมูลสารสนเทศ การออกแบบการเรียนรู้และนวัตกรรมการจัดห้องเรียน สภาพการ
บริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม
ทางกายภาพ ด้านการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ ด้านการสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน

เมื่อพิจารณาระดับความต้องการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่
เป็นรายด้าน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย
3 ลำดับแรก คือ ด้านการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญและการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้านการกำหนดระเบียบปฏิบัติใน
ชั้นเรียนที่มีค่าเท่ากัน อาจจะเป็นเพราะว่าครูในยุคสังคมแห่งการสื่อสารต้องมีความรู้
ด้านข้อมูลสารสนเทศ มีความสามารถที่หลากหลาย และครูต้องจัดการเรียนการสอนให้
สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยจะต้องจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับ
กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับ วัชรวิวรรณ ไชยแสนทา
(2550, หน้า 182 – 187) ได้ศึกษาตัวชี้วัดประสิทธิภาพการบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับ
ครูประจำชั้นระดับปฐมวัย พบว่า ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก 17 องค์ประกอบย่อย
ได้แก่ 1) องค์ประกอบหลักที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพและความรับผิดชอบของครูปฐมวัย
ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย (1) ด้านความรู้ความสามารถ (2) ด้านคุณลักษณะที่

พึงประสงค์และ (3) ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของครูปฐมวัย 2) องค์ประกอบหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียนและการดูแลชั้นเรียน มี 10 องค์ประกอบย่อย ดังนี้ (1) ด้านการป้องกันพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม (2) ด้านการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม (3) ด้านการจัดชั้นเรียน (4) ด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน (5) ด้านการกำหนดกฎ ข้อตกลงของห้อง (6) ด้านการกระตุ้นความสนใจของเด็ก (7) ด้านการบริหารเวลาการกำหนดความคาดหวังและระยะเวลาในการทำกิจกรรม (8) ด้านการมอบหมายงาน (9) ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ (10) ด้านการดูแลให้เด็กมีส่วนร่วม 3) องค์ประกอบหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการของนักเรียน มี 4 องค์ประกอบย่อยดังนี้ (1) พัฒนาการด้านร่างกาย (2) พัฒนาการด้านสังคม (3) พัฒนาการด้านจิตใจ - อารมณ์และ (4) พัฒนาการด้านสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับศศิธร ชันติธราภรณ์, (2551 หน้า 11 - 18) ได้เสนอไว้ว่า การจัดการชั้นเรียนเพื่อให้ได้ผลในเชิงปฏิบัติ ครูมีอาชีพควรคำนึงถึงปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้ 1) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน 2) บทบาทในการเป็นผู้นำของครู 3) เทคนิคและทักษะการสอนของครู 4) การสร้างกฎระเบียบร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน 5) การสื่อสารกับนักเรียน และสอดคล้องเช่นเดียวกับกับยุวดี ยางสวย (2550, หน้า 41 - 42) ได้สรุปไว้ว่า ในการบริหารจัดการชั้นเรียนครูผู้สอนต้องมีแผนในการจัดการชั้นเรียนประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การจัดการชั้นเรียน เป็นการสนับสนุนการสอนของครูและการเรียนของนักเรียนจะมีสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนและการปฏิบัติการในชั้นเรียน สิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนเป็นสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เช่น แสง สี อุณหภูมิ การจัดที่นั่งเรียน จัดสภาพภายในห้องเรียน ไม่ว่าจะเป็นป้ายนิเทศ มุมความรู้ ส่วนการปฏิบัติในชั้นเรียน ได้แก่ การกำหนดกฎระเบียบ วิธีการดำเนินการ การบันทึกเวลาเรียน การลา การส่งการบ้าน 2) การสอน ครูผู้สอนต้องมีแผนการสอนที่มีการพัฒนาอยู่เสมอ 3) การประเมินผล เป็นการประเมินทั้งครูและนักเรียนจุดเน้นการประเมินก็เพื่อการพัฒนา

องค์ประกอบที่ 1 การกำหนดระเบียบปฏิบัติในชั้นเรียน

ผลการวิจัยพบว่าที่เป็นเช่นนี้สืบเนื่องมาจาก ในการจัดการชั้นเรียน ควรมีการสร้างกฎระเบียบร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งถือเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการจัดการในชั้นเรียนของครู ไม่ว่าจะกฎระเบียบเหล่านั้นจะกำหนดขึ้นจากครูเอง จากความร่วมมือกันระหว่างครูกับนักเรียนหรือจากนักเรียนที่สามารถกำหนดกฎกติกาของการอยู่ร่วมกันขึ้นเองโดยการแนะนำหรือการมีครูเป็นที่ปรึกษา ไม่ว่าจะแนวคิด

ในการจัดการชั้นเรียนจะเน้นที่อำนาจของครู หรือเน้นความรับผิดชอบของนักเรียน หรือแม้กระทั่งเน้นความเป็นตัวของตัวของนักเรียนก็ตาม เพราะด้วยความเชื่อที่ว่า การอยู่ร่วมกันเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีการปฏิสัมพันธ์กัน การเคารพสิทธิของผู้อื่น การปฏิบัติหน้าที่ของตนเองด้วยความรับผิดชอบ ตลอดจนการปฏิบัติตามกฎกติกาที่กำหนดไว้ด้วยความเต็มใจ ทั้งนี้ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจและยอมรับว่าการปฏิบัติตามกฎระเบียบในชั้นเรียนจะทำให้นักเรียนสามารถที่จะเรียนรู้ได้อย่างราบรื่นปราศจากอุปสรรค ด้วยศักยภาพสูงสุดที่มีอยู่ในตนเอง ทั้งยังเป็นการวางพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตยเพื่อการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมอีกด้วย สอดคล้องกับ

ศศิธร ชันติธรากร, (2551 หน้า 14 – 15) กฎ กติกา ของห้องจะเป็นแนวทางให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่ควรปฏิบัติ เด็กควรได้รู้ตั้งแต่เริ่มเรียนในแต่ละวัน กฎของห้องจะมีไม่มาก ประมาณ 3 – 4 ข้อ ต้องเขียนในระดับที่เด็กทุกคนเข้าใจ ทำได้ระบุให้ชัดเจน เขียนในเชิงบวก เช่น เขียนว่า “สุภาพ ช่วยเหลือคนอื่น ยกมือก่อนพูด ไม่ละลาบละล้วงคนอื่น” กฎของห้องจะต้องอธิบาย ยกตัวอย่างให้เด็กเข้าใจชัดเจนและบอกเงื่อนไข ในการปฏิบัติว่าการทำตามกฎจะได้รับผลอย่างไร การไม่ทำตามกฎจะได้รับผลอย่างไร โดยที่ครูต้องร่วมกับนักเรียนเพื่อสร้างระเบียบและขั้นตอนปฏิบัติในห้องเรียนร่วมกัน และสอดคล้องกับ ฌนัท ธาตุทอง (2552, หน้า 151 – 154) ก็ได้เสนอไว้ว่า สำหรับการช่วยให้นักเรียนจดจ่ออยู่กับงานและการจัดการเมื่อนักเรียนประพฤติปฏิบัติไม่เหมาะสม ควรดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความจำเป็นที่จะต้องมีการระเบียบ
- 2) เลือกกฎระเบียบ โดยมีแนวทางในการเลือกกฎระเบียบสำหรับห้องเรียน ดังนี้
 - 2.1) กฎระเบียบสำหรับห้องเรียนต้องสอดคล้องกับกฎระเบียบของโรงเรียน
 - 2.2) ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบในระดับที่ไม่ทำให้ครูรู้สึกอึดอัด และต้องเหมาะสมกับวัยและความคิดของนักเรียน
 - 2.3) ระบุพฤติกรรมที่เหมาะสม และแปลพฤติกรรมที่พึงประสงค์เป็นกฎระเบียบของห้องเรียนโดยใช้สำนวนภาษาเชิงบวก
 - 2.4) เน้นเฉพาะพฤติกรรมที่สำคัญเท่านั้น
 - 2.5) มีจำนวนกฎระเบียบที่ไม่มากเกินไป (ประมาณ 3 – 6 ข้อ)
 - 2.6) เขียนข้อความกฎระเบียบด้วยคำง่ายๆ และสั้นกะทัดรัด
 - 2.7) กฎระเบียบควรบ่งบอกพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้
 - 2.8) ระบุรางวัลที่นักเรียนจะได้รับจากการปฏิบัติตามกฎระเบียบและระบุวิธีลงโทษถ้านักเรียนฝ่าฝืนกฎระเบียบ
- 3) เลือกรางวัลและกำหนดผลที่เกิดตามมา
- 4) สอนและทบทวนกฎระเบียบ โดยมีแนวทาง ดังนี้
 - 4.1) วางแผนการอภิปรายและการสอนกฎระเบียบในช่วงโมงแรกของการสอน
 - 4.2) อภิปรายความจำเป็นที่จะต้องมีการระเบียบเหล่านั้น

- 4.3) ชี้แจงให้นักเรียนทราบความคาดหวังสำหรับกฎระเบียบแต่ละข้อ ยกตัวอย่างและเน้นผลด้านบวก 4.4) แจ้งให้นักเรียนทราบถึงผลที่จะเกิดตามมา เมื่อมีการปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ 4.5) ตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจถูกต้องตรงกัน 4.6) ส่งสำเนากฎระเบียบให้ผู้ปกครองและผู้บริหารสถานศึกษาทราบ 4.7) ติดประกาศแจ้งกฎระเบียบในที่ๆ เหมาะสม ถาวร เห็นกันอย่างทั่วถึง 4.8) ย้ำเตือนกฎระเบียบเป็นครั้งคราวกับนักเรียนทั้งชั้น เมื่อมีการฝ่าฝืน 4.9) ทบทวนกฎระเบียบกับนักเรียนทั้งห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ 5) ให้นักเรียนยอมรับกฎระเบียบ

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ได้รับการพิสูจน์ว่า สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่ต้องการอย่างได้ผล โดยเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติทุกขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับวัฒนาพร ระงับทุกข์ (2550, หน้า 6 – 10) ได้เสนอหลักการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไว้ดังนี้ 1) ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง เป็นเจ้าของการเรียนรู้ บทบาทครูเป็นผู้สนับสนุนและเป็นแหล่งความรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนรับผิดชอบตั้งแต่เลือกที่จะเรียน วางแผนการเรียน แล้วเริ่มต้นดำเนินการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง 2) เนื้อหาวิชามีความสำคัญและมีความหมายต่อการเรียนรู้ นั่นคือ ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกสิ่งที่จะเรียน ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน และความต้องการของผู้เรียนต้องนำมาพิจารณาประกอบด้วยการเรียนรู้ที่สำคัญและมีความหมาย จึงขึ้นอยู่กับสิ่งที่จะสอน และวิธีที่จะสอน 3) การเรียนรู้จะประสบความสำเร็จ หากผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน การได้คิด ได้ร่วมวางแผน ได้ค้นพบประเด็นปัญหาที่ท้าทาย จะรู้สึกพึงพอใจ หากได้ประเมินผลความสำเร็จของตนเอง และได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและครู 4) สัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้เรียน การสนทนาเป็นการปฏิสัมพันธ์ที่ไม่เพียงพอดังแต่เป็นปฏิสัมพันธ์ในเชิงช่วยเหลือภายในกลุ่มด้วย 5) ครู คือ ผู้อำนวยการความสะอาดและเป็นแหล่งเรียนรู้ ครูต้องมีความสามารถในการค้นพบความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน สามารถคิดได้หลายแบบ เป็นแหล่งความรู้ที่มีคุณค่าของผู้เรียน และสามารถค้นหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน สิ่งที่จะช่วยให้การสื่อสารระหว่างบุคคลให้การเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ คือ ปฏิภาณไหวพริบ ทักษะ อารมณ์ขัน ความเต็มใจของครูที่จะให้การช่วยเหลือ

โดยไม่มีเงื่อนไข 6) ผู้เรียนมีโอกาสเห็นตนเองในแง่มุมมองที่แตกต่างจากเดิม ผู้เรียนกลายเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเอง และควบคุมตนเองได้มากขึ้น กลายเป็นบุคคลที่ตนเองอยากเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมเปิดเผยตนเองต่อเหตุการณ์ต่างๆ สอดคล้องกับ นवलจิตต์ ชาวศิริพิงศ์ (2552, หน้า 15 – 16) กล่าวว่า การสอนให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางต้องจัดให้นักเรียนมีส่วนร่วมทั้ง 4 ด้าน คือ 1) มีส่วนร่วมทางกาย (Physical Participation) จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อให้ตื่นตัวตลอดเวลา ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีเมื่อนักเรียนอยู่ในสภาพตื่นตัว 2) มีส่วนร่วมทางอารมณ์ (Emotional participation) โดยจัดกิจกรรมให้กระทบกระเทือนอารมณ์ของนักเรียนมากที่สุด ทั้งนี้เพราะการมีส่วนร่วมทางอารมณ์มีผลต่อการสร้างจิตสำนึก ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงแบบยั่งยืน 3) มีส่วนร่วมทางสังคม (Social participation) โดยการจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีโอกาสได้รับความรู้ ตลอดจนรับรู้จากคนอื่นๆ ที่อยู่รอบข้างในสังคม เพื่อให้เกิดความตระหนักรู้ว่า แหล่งความรู้ที่แท้จริงมีมากมายหลายแห่งในบุคคล และสถานที่รอบกาย ไม่ใช่ครูเท่านั้นที่เป็นผู้รู้ นักเรียนควรใช้แหล่งความรู้ต่างๆ รอบตัวให้เป็นประโยชน์ ส่วนการได้รับความรู้สึกของคนอื่นเป็นสิ่งสำคัญ เพราะพฤติกรรมของแต่ละคนมีผลต่อกันและกันและมีผลต่อการสร้างสังคมที่ดี 4) มีส่วนร่วมทางสติปัญญา (Intellectual participation) โดยการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวในกลไกของสมอง โดยการใช้กระบวนการคิดเป็นเครื่องมือ ดังนั้นกิจกรรมที่จะจัดขึ้นจะเป็นกิจกรรมที่ท้าทายความคิด และสอดคล้องกับทฤษฎีของ คัทธอน (2556, หน้า 23 – 25) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนว่าต้องประกอบด้วย 1) ด้านการเตรียมการสอน 1.1) ศึกษาและวิเคราะห์เรื่องที่สอนให้เข้าใจ 1.2) ศึกษาแหล่งความรู้ที่หลากหลาย 1.3) วางแผนการสอน 1.4) จัดเตรียม 2) ด้านการสอน การพัฒนาการเรียนการสอน 2.1) สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี 2.2) กระตุ้นผู้เรียนให้สนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม 2.3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนที่ได้เตรียมไว้ โดยอาจมีการปรับแผนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานการณ์ที่เป็นจริง 3) ด้านการประเมินผล ครูต้องมีบทบาทและยึดหลักการประเมินผล ดังนี้ 3.1) เก็บรวบรวมผลงานและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน 3.2) ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอน

องค์ประกอบที่ 3 การจัดบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน

ผลการวิจัยพบว่า บรรยากาศในชั้นเรียนมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความสนใจ ใคร่รู้ ใคร่เรียนให้แก่ผู้เรียน ชั้นเรียนที่มีบรรยากาศเต็มไปด้วยความอบอุ่น

ความเห็นอกเห็นใจ และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันและกัน ย่อมเป็นแรงจูงใจภายนอกที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนรักการเรียน รักการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียน และช่วยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความประพฤติอันดีงามให้แก่ นักเรียน สอดคล้องกับพิมพ์พันธ์ุ เดชะคุปต์, (2556, หน้า 7 - 9) กล่าวว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเป็นบรรยากาศทางจิตใจที่มีความสำคัญต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพราะจะทำให้การจัดการเรียนการสอน หรือการจัดกระบวนการเรียนรู้เป็นไปอย่างราบรื่น มีชีวิตชีวา เป็นบรรยากาศของการให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน มีดังนี้ 1) บรรยากาศความคุ้นเคยหรือความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนสรุปได้ดังนี้ 1.1) บุคลิกภาพของผู้สอน ได้แก่ การยิ้มแย้มแจ่มใส การแต่งกายสุภาพและสะอาด มีอารมณ์ขัน ท่าทางเหมาะสม การใช้คำพูดเหมาะสม และมีน้ำเสียงน่าฟัง สิ่งเหล่านี้เป็นการเร้าใจ และดึงดูดความสนใจของผู้เรียน 1.2) พฤติกรรมการสอนของผู้สอน เป็นพฤติกรรมที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง ค้นคว้าด้วยตนเองเปิดโอกาสให้หรือการสอนที่ผู้สอนมีความเป็นประชาธิปไตยซึ่งจะทำให้ห้องเรียนดำเนินการเรียนการสอนด้วยความสนุก และมีชีวิตชีวา 1.3) พฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมสร้างบรรยากาศอย่างมากคือ การเข้าร่วมกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนด หรือนำอย่างเต็มที่ โดยปราศจากการวิพากษ์ วิจารณ์ผู้เรียนกับผู้เรียนรู้จัก คຸຍเคยกัน และมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีการถามคำถามตลอดจนโต้แย้งกับผู้สอน และผู้เรียนอย่างมีเหตุผลและถูกต้องตามกาลเทศะ 2) บรรยากาศที่เป็นอิสระคือ บรรยากาศที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการค้นหาความรู้ และเน้นการทำงานเป็นทีม หรือเป็นกลุ่มให้ผู้เรียน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน ให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาหรือเรื่องที่เรียน 3) บรรยากาศที่ทำหาย คือ บรรยากาศที่ผู้สอนสร้างให้ผู้เรียนกระตือรือร้นสนใจติดตามค้นคว้าศึกษาตลอดจนการสร้างบรรยากาศแข่งขันกันระหว่างบุคคลหรือระหว่างกลุ่มเป็นต้น 4) บรรยากาศของการยอมรับนับถือ คือ บรรยากาศที่ผู้เรียนยอมรับนับถือผู้สอนในฐานะที่เป็นผู้ให้ความรู้และมีความสามารถทั้งด้านเนื้อหา และกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ที่สามารถทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ยังเป็นบรรยากาศที่ผู้สอนต้องยอมรับผู้เรียนในฐานะปัจเจกบุคคลที่มีความสามารถ สติปัญญา ความถนัด ทักษะแตกต่างกัน โดยยอมรับในคุณค่าของผู้เรียนแต่ละคนและนำคุณค่าหรือความสามารถของแต่ละคนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ 5) บรรยากาศของการควบคุม เป็นบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนในห้องเรียนมีวินัยในตัวเอง ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ระเบียบวินัยของห้องเรียน และความรู้ที่ผู้สอนเป็นผู้กำหนดให้

ตระหนักเสมอว่าการที่ผู้สอนมีความคุ้นเคย เป็นกันเองกับผู้เรียนนั้นเป็นสิ่งดี แต่ต้องสร้างให้ผู้เรียนมีความเกรงใจ และประพฤติในทางเหมาะสมทั้ง กาย วาจาและใจด้วย

6) บรรยากาศของการกระตุ้นความสนใจ คือผู้สอนทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจเพื่อไปสู่เป้าหมายที่กำหนด และผู้สอนรู้จักการให้การเสริมแรง เพื่อให้ผู้เรียนเพิ่มความถี่ของการมีพฤติกรรมในทางพึงประสงค์ สอดคล้องกับคดีธรรม ชันติธรรมสาร, (2551, หน้า 11) ได้เสนอแนวทางในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนอย่างเป็นระบบควรดำเนินการดังนี้ 1) เริ่มสร้างความสัมพันธ์ 2) สร้างสัดส่วนของคำพูดทางบวกและทางลบอย่างสม่ำเสมอ 3) สื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจเกี่ยวกับความคาดหวังระดับสูงของตน 4) ร่วมกันควบคุมดูแลการแสดงพฤติกรรมให้เป็นไปตามความคาดหวัง และสอดคล้องกับสมบัติ ตาปัญญา, (2549, หน้า 57) ได้กล่าวไว้ว่า การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน จะมีส่วนสนับสนุนให้นักเรียนมีความประพฤติดีหรือป้องกันปัญหาได้ ครูจะต้องพยายามให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของลูกด้วย ปัจจัยสองอย่างที่ทำให้นักเรียนเสี่ยงต่อการมีปัญหายุติกรรมและการเรียนไม่จบก็คือการที่พ่อแม่ไม่มีส่วนร่วมหรือไม่สนใจในการเรียนของลูกและการที่พ่อแม่มีความคาดหวังต่อกับลูก การมีส่วนร่วมของพ่อแม่มีผลทางบวกต่อความสำเร็จของเด็ก และเป็นตัวทำนายความสำเร็จในการเรียนที่ดีที่สุดของเด็ก ประโยชน์ของการมีส่วนร่วมของครอบครัวยังมีอีกหลายประการ เช่น ทำให้เด็กไปโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอขึ้นทำให้ทำการบ้านเสร็จอย่างสม่ำเสมอมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนแสดงทัศนคติและพฤติกรรมด้านดีมากขึ้น นอกจากนี้ในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจและเข้าถึงความต้องการความคิดความรู้สึกของนักเรียน เงื่อนไขที่สำคัญในการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมด้านบวกซึ่งเชื่อมโยงกับการสร้างความสัมพันธ์คือ 1) การรักษายุทธศาสตร์ในห้องเรียนให้อยู่ในด้านบวกเสมอ ลักษณะที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน จะสะท้อนออกมาในพฤติกรรมของเด็ก 2) การให้ความเอาใจใส่นักเรียนเพื่อเพิ่มพฤติกรรมด้านบวก สำหรับนักเรียนที่โตแล้ว ความเอาใจใส่อาจแสดงออกโดยการรับรู้และสนใจชีวิตที่บ้านของนักเรียน และในกิจกรรมที่นักเรียนชอบทำ 3) การให้ความสม่ำเสมอในกิจวัตรประจำวันเพื่อให้นักเรียนรู้สึกคาดการณ์ได้ว่า ประเดี๋ยวเหตุการณ์จะเป็นอย่างไร และสามารถลดความตึงเครียดลงได้ในเวลาที่มีสิ่งที่ไม่น่าพึงใจเกิดขึ้น 4) มีความเสมอต้นเสมอปลายในการตอบโต้กับพฤติกรรมของเด็ก ทั้งพฤติกรรมด้านบวกและด้านลบ เพื่อที่จะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และทำให้นักเรียนได้รับผลดี 5) มีความยืดหยุ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักเรียนที่เป็นเด็กโต

และเด็กวัยรุ่นฟังเหตุผลของนักเรียนในการทำตามหรือไม่ทำตามคำสั่งครู แล้วพยายามเจรจาหาทางออกร่วมกันซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าคุณให้ความสำคัญกับมุมมองของนักเรียน ซึ่งจะมีผลช่วยลดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในอนาคตได้ ยิ่งไปกว่านั้นการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจยังมีส่วนช่วยเพิ่มความสามารถในการตัดสินใจเชิงจริยธรรมของนักเรียนในระยะยาวด้วย 6) ยอมรับว่าการทำผิดพลาดเป็นเรื่องธรรมดา บอกนักเรียนว่า “เราเรียนรู้จากความผิดพลาดเท่านั้น ครูก็ทำผิดพลาดทุกวัน เราทำผิดได้ไม่เป็นไร” ซึ่งเป็นการสร้างมิตรภาพจากการร่วมเรียนรู้ด้วยกันและมีฐานอยู่บนการให้เกียรติซึ่งกันและกัน 7) สร้างความมั่นใจ พยายามกระตุ้นให้นักเรียนพูดถึงตนเองในด้านบวกขอให้นักเรียนเล่าให้ฟังว่าเขาทำอะไรได้ดีบ้าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไรก็ตาม แล้วพยายามเอาเรื่องนี้มาประยุกต์ใช้ในการสร้างบทเรียน พยายามให้นักเรียนมีส่วนช่วยครูสอนด้วย 8) มุ่งเน้นที่ความสำเร็จที่เคยมี สำหรับนักเรียนที่มักจะรู้สึกไร้ความสามารถและกลัวความล้มเหลวให้ยกย่องโดยอาศัยจากเกรดหรือคะแนนสอบที่ได้ ไม่ว่าจะสูงหรือต่ำก็ตามแล้วกระตุ้นให้ปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นอีก เสนอโควติววิชาให้เป็นพิเศษหรือให้งานเพิ่มเพื่อจะได้คะแนนอีกและติดตามตรวจสอบเพื่อปรับปรุงเรื่อยๆ 9) ทำให้การเรียนรู้ที่มีความหมาย ปรับวิธีการสอน เช่น แทนที่จะบรรยายเรื่องรูปทรงเลขาคณิต ให้แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ แล้วให้พากันออกไปหาสิ่งของที่มีรูปร่างต่างๆ ในบริเวณโรงเรียนมาส่ง โดยใช้เวลา 15 นาที กลุ่มที่ชนะจะได้รางวัล

องค์ประกอบที่ 4 การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

ผลการวิจัยพบว่าการจัดสภาพแวดล้อมด้านกายภาพ หรือด้านวัตถุ เป็นการจัดสภาพแวดล้อมต่างๆ ภายในห้องเรียนให้เป็นระเบียบเรียบร้อย น่าดู มีความสะอาด มีเครื่องใช้ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่จะส่งเสริมให้การเรียนของนักเรียนสะดวกขึ้น สอดคล้องกับศศิธร ชันดิธรางกูร, (2551, หน้า 5 – 8) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดชั้นเรียนทางกายภาพที่ดีนั้นจะสะท้อนลักษณะดังต่อไปนี้ 1) มีการจัดที่ว่างในชั้นเรียนอย่างชัดเจน เพื่อใช้อเนกประสงค์และเพื่อให้นักเรียนมั่นใจในการใช้ที่ว่างของตน เช่น ชั้นเรียนจะประกอบด้วยพื้นที่ทั้งในส่วนที่มีการเคลื่อนไหวอย่างพลุกพล่านได้แก่ บริเวณที่มีการใช้วัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน และที่ว่างส่วนตัวที่นักเรียนจะทำงานได้โดยลำพัง เช่น โต๊ะในแถวของนักเรียนแต่ละคน เป็นต้น 2) ในชั้นเรียนที่มีนักเรียนมีปัญหาทั้งทางด้านการเรียนและด้านพฤติกรรมอาจแก้ปัญหาได้ด้วยการแยกออกมาอยู่ในที่ว่างมากขึ้น เพื่อให้นักเรียนสงบ

มีสมาธิในการทำงานได้อย่างอิสระตามลำพัง 3) มีที่ว่างส่วนตัวของนักเรียนแต่ละคน และมีพื้นที่ของนักเรียนทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็กสำหรับทำกิจกรรมต่างๆ จึงควรจัดสถานที่เฉพาะเพื่อให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนหรือระหว่างนักเรียนกับครู และอาจจะมีการจัดโต๊ะสำหรับจัดเก็บอุปกรณ์ต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์ สื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีต่างๆ 4) ลักษณะที่นั่งของนักเรียนเป็นแถวเพื่อสะดวกในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาการ ในขณะที่การจัดที่นั่งแบบกลุ่ม จะทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม 5) การจัดชั้นเรียนในบริเวณที่จำกัดและมีการใช้อย่างหนาแน่น เช่น บริเวณที่เหลาดินสอ ที่ว่างถึงขยะ หลังห้อง หรือบริเวณที่มีการเรียนการสอน ตลอดจนส่วนที่จะทำให้ให้นักเรียนถูกรบกวนโดยง่าย ครูควรจัดให้นักเรียนนั่งห่างกันออกไป 6) ครูและนักเรียนทั้งชั้นควรมองเห็นกันและกันอย่างชัดเจนนอกจากนี้ลักษณะของการเคลื่อนไหวในชั้นเรียนนั้น ควรให้ครูมีโอกาสใกล้ชิดนักเรียนได้มากที่สุด 7) ควรจำกัดสิ่งรบกวนทางการมองเห็นและการได้ยินที่จะมารบกวนความสนใจและพฤติกรรมของนักเรียนซึ่งจะทำให้เกิดผลดีต่อการดำเนินงานในชั้นเรียน 8) การจัดที่ว่างสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษควรให้นั่งอยู่ใกล้กับครูจะทำให้เกิดผลดี เพราะการทำเช่นนี้ไม่เพียงแต่จะทำให้ครูสามารถจัดการกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนเท่านั้น หากแต่ยังจะช่วยครูให้สามารถพูดส่งเสริมนักเรียนในทางบวกโดยอนุโลมหรือยินยอมทำให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมาบ้าง 9) การจัดชั้นเรียนทางกายภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อยจะมีประโยชน์และทำให้เกิดพลังเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามสภาพทางกายภาพในชั้นเรียนควรจะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามลักษณะทางวัฒนธรรม และทางภาษาของนักเรียนซึ่งควรจะเป็นไปตามความต้องการเฉพาะของนักเรียน การจัดตกแต่งห้องเรียนหรือการจัดมุมประสบการณ์ในแต่ละระดับชั้น ครูควรพิจารณาถึงลักษณะเฉพาะของเด็กแต่ละวัย ดังนี้ 1) ห้องเรียนระดับอนุบาล จะต้องมียุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนทุกด้าน จึงต้องตกแต่งด้วยวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นของจริง เสมือนจริงหรือสิ่งจำลองที่มีขนาดย่อส่วนที่เหมาะสมกับสภาพร่างกายของนักเรียน และควรมีลักษณะยืดหยุ่นคล้ายบ้านมากที่สุดนักเรียนควรนั่งทำงานกับพื้นหรืออาจมีโต๊ะเก้าอี้ที่มีขนาดเล็กเหมาะสมกับวัย ห้องเรียนควรประกอบด้วยมุมเสริมประสบการณ์และพัฒนาการทั้งสี่ด้านคือ ด้านร่างกาย ได้แก่ มุมแต่งตัวจะประกอบด้วยเสื้อผ้า กระจก หวี เป็นต้น ด้านอารมณ์ ได้แก่ มุมเครื่องดนตรี ซึ่งอาจประกอบด้วยของจริง ของจำลอง ด้านสังคม ได้แก่ มุมโต๊ะอาหาร มุมเกม ด้านสติปัญญา ได้แก่ มุมอ่านหนังสือ มุมเกมการศึกษา เป็นต้น

- 2) ห้องเรียนระดับประถมศึกษา การจัดมุมเสริมประสบการณ์ในห้องเรียนอาจประกอบด้วย มุมอ่านหนังสือ มุมเกม มุมวิทยาศาสตร์ สิ่งที่สำคัญคือเป็นมุมที่มีกิจกรรมหรือแหล่งการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ในหลักสูตร เช่น มุมคณิตศาสตร์ มุมวิทยาศาสตร์มุมภาษาไทย มุมภาษาอังกฤษ มุมสังคมศึกษา มุมศิลปะ โดยมุมต่างๆ เหล่านี้ครูอาจจัดรวมกันเป็นมุมเสริมประสบการณ์หรือทักษะชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความรู้ที่สัมพันธ์กับบทเรียนองค์ประกอบในมุมต่างๆ นั้น อาจประกอบด้วย หนังสือเสริมประสบการณ์ที่แยกต่างหากออกมาจากมุมอ่านหนังสือประกอบ ด้วยแบบฝึกทักษะเสริมความรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ ตลอดจนเกมการศึกษา ด้วยเหตุนี้การจัดชั้นเรียนจึงเป็นการส่งเสริมการใช้หลักสูตรให้บังเกิดผลต่อนักเรียนได้ทางหนึ่ง
- 3) ห้องเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ครูอาจจัดมุมประสบการณ์ได้เช่นเดียวกับการจัดห้องเรียนระดับประถมศึกษา แม้ว่าทางโรงเรียนจัดเป็นห้องเรียนเฉพาะวิชา เช่นห้องวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพิ่มมากขึ้น ห้องเรียนระดับมัธยมนี้อาจมีมุมประสบการณ์ มุมอ่าน เกมการศึกษา เป็นมุมที่จัดให้นักเรียนศึกษาหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่กำลังเรียนเพิ่มเติมจากที่ครูสอน ทั้งนี้อาจรวมถึงหนังสือเรียน หนังสือเสริมทักษะแบบฝึกหัด แหล่งการเรียนรู้ ได้แก่ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น การสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต ซีดีรอม เป็นต้น และสอดคล้องกับ กาญจนา วิเศษรินทอง, (2555, หน้า 83) กล่าวว่าคุณลักษณะของชั้นเรียนที่มีคุณภาพด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ดังนี้
- 1) ชั้นเรียนสะอาด มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม น่าดูน่าอยู่ น่าเรียน
 - 2) โต๊ะเก้าอี้และสิ่งที่อยู่ในชั้นเรียนเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนและกิจกรรมประเภทต่างๆ
 - 3) มีป้ายนิเทศหรือมุมความรู้สำหรับนักเรียนศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเอง
 - 4) ชั้นเรียนมีแสง สี เสียง ที่ถูกสุขลักษณะและปราศจากสิ่งรบกวน
 - 5) พื้นที่ในชั้นเรียนมีบริเวณให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น
 - 6) ที่นั่งในชั้นเรียนมีความยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลงไปมาได้ตามกิจกรรมสถานการณ์และเหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 5 การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ

ผลการวิจัยพบว่า ในการจัดระบบสารสนเทศในโรงเรียน คุณครูควรรวบรวมข้อมูลนักเรียน เพื่อนำไปวิเคราะห์และใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนานักเรียน ซึ่งประกอบด้วยภูมิหลัง ประวัติส่วนตัว ครอบครัว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับสติปัญญา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ความคาดหวัง ผลงาน แรงจูงใจ ความสามารถ

ความถนัด ความสนใจ สัมพันธภาพในหมู่นักเรียนและเพื่อน ความบกพร่องทางร่างกาย และจิตใจ รวมทั้งสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ สอดคล้องกับ ชนัท ธาตุทอง (2552, หน้า 113 - 114) ได้กล่าวถึงการจัดทำข้อมูลสารสนเทศในชั้นเรียนว่าเป็นงานธุรการของห้องเรียน ที่ครูต้องให้ความสำคัญ ซึ่งงานธุรการนี้ไม่ได้หมายถึง งานการเงิน บัญชีพัสดุ ครุภัณฑ์ แต่หมายถึง การจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการห้องเรียน และการจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษา ซึ่งระบบสารสนเทศ (Information System) หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลการประมวลผลข้อมูลให้อยู่ในรูปสารสนเทศที่เป็นประโยชน์สูงสุดและการจัดเก็บรักษาอย่างมีระบบเพื่อสะดวกต่อการนำไปใช้ สารสนเทศที่ถูกจัดเก็บอย่างเป็นระบบจะสามารถนำไปใช้สนับสนุนการบริหารและการตัดสินใจทั้งในระดับปฏิบัติ ระดับหมวด/งานสายชั้น หรือระดับบริหาร โดยในการจัดระบบสารสนเทศ โดยทั่วไปมีขั้นตอนการดำเนินงานสำคัญ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบข้อมูล ขั้นตอนที่ 3 การประมวลผลข้อมูล ขั้นตอนที่ 4 การนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ ขั้นตอนที่ 5 การจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ และชนัท ธาตุทอง, (2552, หน้า 118) ได้เสนอแนวทางการตรวจสอบว่าคุณครูได้จัดระบบสารสนเทศมีคุณภาพเพียงใด ควรใช้เกณฑ์พิจารณา ดังนี้ 1) มีการตรวจสอบความถูกต้อง (Verifiability) 2) มีความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) 3) มีความสมบูรณ์และครอบคลุม (Comprehensiveness) เพียงพอที่จะใช้ตัดสินใจ 5) มีความเกี่ยวข้องมากต่อความต้องการของผู้ใช้ (Relevance) 6) มีความยืดหยุ่น (Flexibility) ปรับใช้ได้หลายสถานการณ์ 7) ใช้ได้ง่าย รวดเร็ว (Accessibility) 8) สามารถจัดระบบตั้งแต่การเตรียมข้อมูลนำเข้า การประมวลผลและนำผลรายงานในเวลาทันต่อเหตุการณ์ (Timeliness) สอดคล้องกับ สมบัติ ตาปัญญา, (2549, หน้า 50 - 52) ได้เสนอว่าครูควรจะมีการจัดทำแฟ้มประวัติ นักเรียนเพื่อทำความรู้จักครอบครัวของนักเรียน ซึ่งเป็นภารกิจหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญ เพื่อช่วยให้ครูเข้าใจเหตุผลว่าทำไมเด็กถึงไม่ยอมมาโรงเรียนอาจจะมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหรืออาจจะเลิกเรียนกลางคันสอดคล้องกับ ชาญณรงค์ ตั้งวงสุนา (2553, หน้า 33) ได้กล่าวว่า ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศได้รับความสนใจนำมาใช้งานในหลายลักษณะ และเกือบทุกธุรกิจ โดยที่พัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศได้ส่งผลกระทบต่อวงกว้างไปทุกวงการทั้งภาคเอกชนและราชการ ระบบสารสนเทศช่วยสร้างประโยชน์ต่อการดำเนินงานขององค์กรได้ดังนี้ 1) ช่วยให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการได้อย่างรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์เนื่องจากข้อมูลถูกจัดเก็บและบริหารอย่างเป็นระบบ ทำให้

ผู้บริหารสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็วในรูปแบบที่เหมาะสมและสามารถนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ทันต่อความต้องการ 2) ช่วยในการกำหนดเป้าหมายกลยุทธ์และการวางแผนปฏิบัติการ โดยผู้บริหารสามารถนำข้อมูลที่ได้จากระบบสารสนเทศมาช่วยในการวางแผนและกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานเนื่องจากสารสนเทศถูกรวบรวมและจัดการอย่างเป็นระบบ ทำให้มีประวัติของข้อมูลอย่างต่อเนื่อง สามารถที่จะบ่งชี้แนวโน้มของการดำเนินงานว่าน่าจะเป็นไปในลักษณะใด 3) ช่วยในการตรวจสอบการดำเนินงาน เมื่อแผนงานถูกนำไปปฏิบัติในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ผู้ควบคุมจะต้องตรวจสอบผลการดำเนินงานโดยนำข้อมูลบางส่วนมาประมวลผลเพื่อประกอบการประเมิน สารสนเทศที่ได้จะแสดงให้เห็นผลการดำเนินงานว่าสอดคล้องกับเป้าหมายที่ต้องการเพียงไร 4) ช่วยในการศึกษาและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ผู้บริหารสามารถใช้ระบบสารสนเทศประกอบการศึกษาและการค้นหาสาเหตุ หรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน ถ้าการดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ โดยอาจจะเรียกข้อมูลเพิ่มเติมออกมาจากระบบ เพื่อให้ทราบถึงความผิดพลาดในการปฏิบัติงานเกิดขึ้นจากสาเหตุใด หรือจัดรูปแบบสารสนเทศในการวิเคราะห์ปัญหาใหม่ 5) ช่วยให้ผู้ใช้สามารถวิเคราะห์ปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้น เพื่อหาวิธีควบคุมปรับปรุงและแก้ไขปัญหา สารสนเทศที่ได้จากกรประมวลผลจะช่วยให้ผู้บริหารวิเคราะห์ว่าการดำเนินงานในแต่ละทางเลือกจะช่วยแก้ไขหรือควบคุมปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างไร ธุรกิจต้องทำอะไรเพื่อปรับเปลี่ยนหรือพัฒนาให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนงานหรือเป้าหมาย 6) ช่วยลดค่าใช้จ่าย ระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ธุรกิจลดเวลาแรงงาน และค่าใช้จ่ายในการทำงานลง เนื่องจากระบบสารสนเทศสามารถรับภาระงานที่ต้องใช้แรงงานจำนวนมาก ตลอดจนช่วยลดขั้นตอนในการทำงาน ส่งผลให้ธุรกิจสามารถลดจำนวนคนและระยะเวลาในการประสานงานให้น้อยลง โดยผลงานที่ออกมาอาจเท่าหรือดีกว่าเดิม ซึ่งจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพในการแข่งขันของธุรกิจ

องค์ประกอบที่ 6 การออกแบบการเรียนรู้และนวัตกรรมการจัด

ห้องเรียน

ผลการวิจัยพบว่าการจัดการห้องเรียนในอนาคต จำเป็นต้องนำนวัตกรรมทางเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการห้องเรียนมากยิ่งขึ้นเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่มีระดับความเร็วในการเรียนรู้

ที่แตกต่างกันสร้างโอกาสให้ผู้เรียนในการเข้าถึงการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม อีกทั้งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนทุกกลุ่ม ดังนั้น เมื่อนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการห้องเรียนบทบาทของครูจะเปลี่ยนจากการสอนมาเป็นผู้อำนวยความสะดวกห้องเรียนจะเปลี่ยนสภาพเป็น Studio ที่มีเครื่องมืออุปกรณ์พร้อมให้เด็กนำความรู้ที่ได้ศึกษามาแปลงเป็นชิ้นงานต่างๆ การเรียนรู้จะเปลี่ยนจากการเรียนเพื่อสอบให้ได้คะแนนดีๆ เป็นการเรียนเพื่อให้อันตรธานที่นั่นครูในฐานะผู้จัดการความรู้ต้องปรับเปลี่ยนเตรียมตัวเองให้มากขึ้น เพื่อจะได้เป็นผู้จัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับ ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2557, หน้า 143 – 155) อธิบายว่าการขยายโอกาสทางการศึกษาโดยการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทำให้โอกาสในการศึกษาของประชาชนเพิ่มสูงขึ้นส่งผลให้ประชาชนมีความรู้และทักษะที่สูงขึ้นซึ่งเป็นผลดีต่อการพัฒนาประเทศไปสู่เศรษฐกิจที่ต้องใช้ความรู้และเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นมากขึ้นอีกทั้งต้นทุนในการจัดการศึกษาต่ำกว่าการศึกษาในชั้นเรียน สามารถตอบสนองต่อผู้เรียนได้มากกว่าการจัดการศึกษาในห้องเรียนการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จะยังคงมีเนื้อหาเหมือนกันและมีคุณภาพที่เท่าเทียมกันผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพและความสนใจของผู้เรียนในอนาคต สื่ออิเล็กทรอนิกส์จะเป็นแหล่งรวมความรู้จำนวนมากมหาศาลผู้เรียนจึงมีช่องทางและวิธีการเรียนรู้ให้เลือกอย่างหลากหลาย ดังนั้น นวัตกรรมจัดการห้องเรียนในอนาคตจึงควรให้ความสนใจกับการนำแนวคิดทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการจัดการห้องเรียน ซึ่งนวัตกรรมจัดการห้องเรียนในอนาคตควรมีดังนี้ 1) ห้องเรียนเสมือน (Virtual classroom) 2) ห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic classroom) 3) ห้องเรียนกลับทาง (Flipped classroom) และสอดคล้องกับ สันติ วิลักษณ์ลักษณ์ (2548, หน้า 32) กล่าวว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษาในรูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-learning) ที่สามารถถ่ายทอดเนื้อหาในรูปแบบสื่อผสมสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้และบริหารเวลาได้ด้วยตนเอง ตามศักยภาพและความถนัดของตนเอง

2. รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่

โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีองค์ประกอบของ รูปแบบ คือ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการของรูปแบบ การวัดและประเมินผล ส่วนกระบวนการของรูปแบบ มี 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1

ศึกษาคุณภาพโรงเรียนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบ จำนวน 1 วัน ระยะที่ 2 การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2 วัน โดยกำหนดเป็นกิจกรรม ดังนี้ 1) กิจกรรมสร้างปฏิสัมพันธ์ก่อนประชุมเชิงปฏิบัติการ 2) ประเมินการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 6 ด้าน คือ ด้านการกำหนดระเบียบปฏิบัติในชั้นเรียน ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้านการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ดีในห้องเรียน ด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้านการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ และด้านการออกแบบการเรียนรู้และนวัตกรรมการจัดห้องเรียนก่อนการประชุมเชิงปฏิบัติการ 3) อบรมเชิงปฏิบัติการในห้องประชุมใช้ระยะเวลา จำนวน 2 วัน ระยะที่ 3 การฝึกปฏิบัติการ เป็นกิจกรรมการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่รายสัปดาห์ จำนวน 6 สัปดาห์ ครั้งละ 3 ชั่วโมง เป็นเวลา 126 ชั่วโมง โดยใช้เอกสารการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีทั้งหมด จำนวน 6 ชุด คือ ชุดที่ 1 การกำหนดระเบียบปฏิบัติในชั้นเรียน ชุดที่ 2 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ชุดที่ 3 ด้านการจัดบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ชุดที่ 4 การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ชุดที่ 5 การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ ชุดที่ 6 การออกแบบการเรียนรู้และนวัตกรรมการจัดห้องเรียน ใช้การบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ในระยะที่ 3 ระยะที่ 4 การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล เป็นระยะการติดตามผลการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โดยทำแบบประเมินการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ หลังสิ้นสุด 2 สัปดาห์ หลังการทดลอง สอดคล้องกับ กาญจนา วิเศษรินทอง (2555, หน้า 408) สรุปได้ว่าองค์ประกอบของระบบการบริหารจัดการชั้นเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลักและ 12 องค์ประกอบย่อย ดังต่อไปนี้ 1) องค์ประกอบหลักด้านปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1.1) การกำหนดนโยบายของผู้บริหาร 1.2) การสนับสนุนทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก 1.3) ภาวะผู้นำในชั้นเรียนของครู 2) องค์ประกอบหลักด้านกระบวนการ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 2.1) การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ 2.2) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2.3) การกำหนดกติกาและกิจวัตรในชั้นเรียน 2.4) การจัดการพฤติกรรมนักเรียน 3) องค์ประกอบหลักด้านผลผลิต ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 3.1) ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนเพิ่มขึ้น 3.2) ครูมีความสามารถในการบริหารจัดการชั้นเรียนสูงขึ้น 4) องค์ประกอบหลักด้านผลลัพธ์ ประกอบด้วย

2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 4.1) นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการมีวินัยในตนเอง
ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน 4.2) ผู้บริหาร ครู และนักเรียน มีความพึงพอใจ

5) องค์ประกอบหลักด้านข้อมูลย้อนกลับ ประกอบด้วย 1 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ผลการ
ปรับปรุง แก้ไข และสอดคล้องกับ ละคร่าย กิตติขจร (2555) อธิบายว่าภาวะผู้นำการ
ให้บริการของบุคลากรในสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากร
ทางการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) การวางแผน 2) การ
ให้บริการ 3) การเพิ่มคุณค่า 4) การมุ่งมั่นพัฒนา 5) การสื่อสาร และวิธีการพัฒนา
ประกอบด้วย 10 วิธี คือ 1) การศึกษาดูงาน 2) การฝึกอบรม 3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้
ภายในกลุ่ม 4) การฝึกฝนด้วยตนเอง 5) การสอนแนะ 6) การประชุมเชิงปฏิบัติการ
7) การฝึกปฏิบัติการ 8) การนิเทศ กำกับ ติดตาม ตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน 9) การ
สร้างประสบการณ์ 10) การใช้คู่มือการพัฒนางาน

3. ประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่

โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตรวจสอบ
ได้ดังนี้

3.1 ความเหมาะสมของคู่มือการใช้ รูปแบบการบริหาร

จัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า คู่มือการใช้ รูปแบบการ
บริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้าน
วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ด้านหลักการของรูปแบบ ด้านเนื้อหาของรูปแบบ ด้านการวัดและ
ประเมินผล และด้านกระบวนการของรูปแบบ โดยความเหมาะสมของรูปแบบการบริหาร
จัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการ
ชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับ
มากทุกด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการกำหนดระเบียบปฏิบัติในชั้นเรียน
ด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้านการออกแบบการเรียนรู้และนวัตกรรม

ชั้นเรียน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือด้านการสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ด้านการจัดทำข้อมูลสารสนเทศและด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับ กาญจนนา วิเศษรินทอง (2555, หน้า 62) องค์ประกอบของกลยุทธ์การบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านกระบวนการ ประกอบด้วย 6 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ 2) การจัดสภาพแวดล้อมทางสังคม 3) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) การกำหนดกฎเกณฑ์ ระเบียบ กติกา ข้อบังคับ 5) การจัดการพฤติกรรมนักเรียน 6) การจัดทำข้อมูลสารสนเทศในชั้นเรียน สอดคล้องกับ ฆนัท ธาตุทอง (2552, หน้า 91 – 93) ได้กล่าวถึง การจัดการห้องเรียนเพื่อป้องกันพฤติกรรมที่เป็นปัญหาจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและวิธีการต่างๆ ดังต่อไปนี้ 1) สภาพแวดล้อมในห้องเรียน ได้แก่ จัดพื้นที่ที่จะสอนเด็กในห้องเรียน ควรจะมีพื้นที่ให้เด็กสามารถจะเรียนได้ทั้งห้อง ที่สำหรับเรียนเป็นกลุ่มและที่สำหรับเด็กบางคนที่จะทำงานคนเดียว ควรจะมีพื้นที่สำหรับเด็กที่จะทำกิจกรรมอย่างอิสระ พื้นที่ให้ครูจะเดินและที่สำหรับวางเครื่องมือในการทำกิจกรรม เป็นต้น 2) เนื้อหาหลักสูตรที่ใช้สอน เป็นสิ่งสำคัญในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในห้องเรียน เนื้อหาจะต้องเป็นลำดับขั้นตอนที่เด็กทำได้ทีละขั้นโดยมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุดและถ้าเป็นไปได้ควรให้เด็กผ่านตามระดับความสามารถของเขา 3) กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่ครูจะต้องเตรียมเพื่อให้เด็กสนใจและใช้เวลาเรียนรู้ได้เต็มที่ โดยเน้นให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ใส่ใจติดตามการทำงานของเด็กเพื่อให้คำแนะนำหรือชมเชยเด็กที่ทำได้ 4) กฎ กติกาของห้อง จะเป็นแนวทางให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่ควรปฏิบัติ เด็กควรได้รู้ตั้งแต่เริ่มเรียนในแต่ละวัน กฎของห้องจะมีไม่มาก ประมาณ 3 – 4 ข้อ ต้องเขียนในระดับที่เด็กทุกคนเข้าใจ ทำได้ ระบุให้ชัดเจน เขียนในเชิงบวก เช่น เขียนว่า “สุภาพ ช่วยเหลือคนอื่น ยกมือก่อนพูด ไม่ละลาบละล้วงคนอื่น” กฎของห้องจะต้องอธิบาย ยกตัวอย่างให้เด็กเข้าใจชัดเจน และบอกเงื่อนไขในการปฏิบัติว่าการทำตามกฎจะได้รับผลอย่างไร การไม่ทำตามกฎจะได้รับผลอย่างไรโดยที่ครูต้องร่วมกับนักเรียนเพื่อสร้างระเบียบและขั้นตอนปฏิบัติในห้องเรียนร่วมกัน สอดคล้องกับ Stronger (2002, p 26) ได้กล่าวถึงการจัดการกับภาระหน้าที่ในการเรียนการสอนและงานประจำในชั้นเรียนหรือกิจกรรม ที่เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้การบริหารจัดการชั้นเรียนประสบผลสำเร็จ และสอดคล้องกับศศิธร ชันติธรากร (2551, หน้า 3 – 4) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดชั้นเรียนเป็นการดำเนินการทั้งหมด เพื่อสร้างเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ประกอบด้วย การจัดสภาพแวดล้อมให้แก่นักเรียนทั้งในและ

นอกห้องเรียน ทั้งทางด้านกายภาพ ได้แก่ การจัดห้องเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างหลากหลาย ตั้งแต่การจัดโต๊ะเรียน การตกแต่งห้องเรียน รวมถึงการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยา ได้แก่ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน การร่วมกันสร้างกฎกติกาของการเรียนรู้ในชั้นเรียน

3.2 ผลการยืนยันความเหมาะสมของคู่มือการใช้ รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการประเมินของผู้เชี่ยวชาญในการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) พบว่า คู่มือการใช้ รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านความเป็นประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กระบวนการของรูปแบบ หลักการของรูปแบบ และด้านที่มีค่าเท่ากันคือ เนื้อหาของรูปแบบ และการวัดและประเมินผล

ในส่วนความเป็นไปได้ของคู่มือการใช้ ผลการประเมิน พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กระบวนการของรูปแบบ เนื้อหาของรูปแบบ และการวัดและประเมินผล

ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการประเมินของผู้เชี่ยวชาญในการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านความเป็นประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การกำหนดกฎระเบียบปฏิบัติในชั้นเรียน การสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ และการออกแบบการเรียนรู้และนวัตกรรมการจัดห้องเรียน

ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ด้านที่มี

ค่าเท่ากันคือ การกำหนดกฎระเบียบปฏิบัติในชั้นเรียนและการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และการออกแบบการเรียนรู้และนวัตกรรมการจัดห้องเรียน สอดคล้อง นภเรณู สัจจจรัญ, (2557) ที่กล่าวว่าการสนทนากลุ่ม หมายถึง การรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในประเด็นที่เฉพาะเจาะจง โดยมีผู้ดำเนินการสนทนาเป็นผู้คอยจุดประเด็นในการสนทนาเพื่อชักจูงให้กลุ่มเกิดแนวคิด ผู้เข้าร่วมสนทนาแต่ละกลุ่มจะมีประมาณ 7 - 12 คน ซึ่งมาจากเป้าหมายที่เรากำหนดไว้ การเตรียมการสนทนากลุ่มแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ผู้ดำเนินการสนทนา 1 คน ผู้จัดบันทึกสนทนา 1 คน 2) คัดเลือกผู้ร่วมสนทนาเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องรู้ประเด็นที่จะสนทนา จำนวนประมาณ 7 - 12 คน 3) เตรียมสถานที่สำหรับการสนทนากลุ่มให้เรียบร้อยควรเป็นห้องที่เงียบมีที่ครบพร้อมให้ทุกคนนั่ง โดยลักษณะสำคัญของการสนทนากลุ่มนั้นจะประกอบไปด้วย 1) จำนวนครั้งของการทำสนทนากลุ่ม (Number of Focus Group Sessions) ควรทำหลายครั้งเพื่อประโยชน์หลายประการ เช่น เข้าใจกลุ่ม (Have a Good Sense of Audience) ได้รับข้อมูลที่มากเพียงพอที่จะเห็น แนวทางหรือใจความหลักสำคัญ (Patterns and Themes) จำนวนครั้งขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ผู้วิจัยจึงจะต้องทราบเองว่าวนวนเท่าไรจึงจะพอ หากข้อมูลนั้นที่ได้มามีความคงที่ (Consistent) อาจจะทำการสนทนากลุ่มเพียงครั้งหรือสองครั้ง 2) ระยะเวลา (Time Required) ประมาณ 90 - 120 นาที 3) จำนวนผู้เข้าร่วม (Number of Participants) ประมาณ 10 - 12 คน หัวใจสำคัญ คือ การจัดขนาดกลุ่มให้เล็กพอที่ทุกคนจะได้พูด แต่ใหญ่พอที่จะทำให้ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลและความคิดเห็นที่หลากหลายได้ 4) การเลือกผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Choosing Participants) การสนทนากลุ่มเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลรูปแบบหนึ่งของการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งไม่เน้นการเป็นตัวแทนทางสถิติ (Statistical Representative) ดังนั้น ต้องเลือกผู้เข้าร่วมการสนทนาแบบกลุ่มที่อยู่ในเกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่าง และสอดคล้องกับชวลิต เกิดทิพย์ (2549) ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี การศึกษาสำหรับผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสพฐ. ในภาคใต้ ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.1) กฎระเบียบและจริยธรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา 1.2) การรู้เทคโนโลยีการศึกษา 1.3) การจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี 1.4) ค่านิยมและจิตสำนึกต่อองค์กรและสังคม 1.5) ความรู้ความสามารถพิเศษทางเทคโนโลยี 1.6) บุคลิกภาพ 1.7) การบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการจัดการศึกษา 1.8) ภูมิหลังทางสังคม 1.9) การประเมินและการนิเทศ 2) รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับ

ผู้บริหารโรงเรียนสังกัด สพฐ. ในภาคใต้ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นรู้และตระหนัก 2) ขั้นประเมินการก่อนดำเนินการ 3) ขั้นดำเนินการเปลี่ยนแปลง 4) ขั้นปรับปรุง 5) ขั้นประเมินหลังดำเนินการ 6) ขั้นคงสภาพ

จะเห็นได้ว่ารูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรได้ศึกษาและพัฒนาแนวการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลสูงสุด ซึ่งเมื่อครูสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ก็จะส่งผลให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย การกำหนดระเบียบปฏิบัติในชั้นเรียน การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ และการออกแบบการเรียนรู้และนวัตกรรมการจัดห้องเรียน ดังนั้นถ้าต้องการบริหารจัดการชั้นเรียนให้ประสบความสำเร็จครูผู้สอนจะต้องกำหนดระเบียบปฏิบัติในชั้นเรียนให้มีความชัดเจนและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้วัดความพึงพอใจแก่ผู้เรียน วิธีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เหมาะสมจัดทำข้อมูลสารสนเทศให้ตอบสนองความต้องการของผู้สอนและผู้เรียน เป็นต้น

1.2 การบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โดยเฉพาะในด้านการสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ครูควรจัดกิจกรรมโดยใช้จิตวิทยาเชิงบวก, BBL มาใช้ให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนควรใช้การออกแบบการเรียนรู้และนวัตกรรมการจัดห้องเรียน โดยใช้

วิธีการ 3R + 8C เพื่อให้การบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

2.1 ควรดำเนินการวิจัยการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อนำข้อค้นพบที่ได้มาเปรียบเทียบกับมีความเหมือนหรือแตกต่างกัน หากมีความแตกต่างจะได้พิจารณาถึงสาเหตุที่แตกต่าง ถ้ามีความเหมือนกันจะได้เป็นเครื่องยืนยันข้อค้นพบ ซึ่งจะช่วยให้ข้อค้นพบที่ได้มีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

2.2 ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบในประเด็นเดียวกัน ระหว่างโรงเรียนของรัฐกับโรงเรียนของเอกชน เพื่อนำข้อค้นพบที่มาพัฒนาหน่วยงานของตน และนำสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ

2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ ของครูโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการชั้นเรียน